

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

11.03.2019

Київ

№ 105

Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо оподаткування податком на додану вартість операцій з вивезення за межі митної території України в митному режимі експорту соєвих бобів та насіння свиріпи або ріпаку

Відповідно до пункту 52.6 статті 52 глави 3 розділу II Податкового кодексу України та Порядку надання узагальнюючих податкових консультацій, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27 вересня 2017 року № 811, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 13 жовтня 2017 року за № 1266/31134,

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Узагальнюючу податкову консультацію щодо оподаткування податком на додану вартість операцій з вивезення за межі митної території України в митному режимі експорту соєвих бобів та насіння свиріпи або ріпаку, що додається.

2. Департаменту податкової політики та Департаменту забезпечення комунікацій та організаційно-аналітичної роботи в установленому порядку забезпечити оприлюднення цього наказу на офіційному веб-сайті Міністерства фінансів України.

3. Податкові консультації застосовувати у частині, що не суперечать цій узагальнюючій податковій консультації.

4. В. о. Голови Державної фіскальної служби України Власову О. С. довести цей наказ до відома відповідних підрозділів Державної фіскальної служби України та територіальних органів Державної фіскальної служби України.

5. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою та покладаю на в. о. Голови Державної фіскальної служби України Власова О. С.

Міністр

О. МАРКАРОВА

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства фінансів України

11 березня 2019 року № *105*

Узагальнююча податкова консультація

щодо оподаткування податком на додану вартість операцій з вивезення за межі митної території України в митному режимі експорту соєвих бобів та насіння свиріпи або ріпаку

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами Податкового кодексу України (далі – Кодекс) (пункт 1.1 статті 1 розділу I Кодексу).

Правові основи оподаткування податком на додану вартість встановлено розділами I, V та підрозділом 2 розділу XX Кодексу.

Пунктом 63 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу передбачене звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій з вивезення за межі митної території України в митному режимі експорту соєвих бобів з 01.09.2018 до 31.12.2021 (товарна позиція 1201 згідно з УКТ ЗЕД) та насіння свиріпи або ріпаку з 01.01.2020 до 31.12.2021 (товарна позиція 1205 згідно з УКТ ЗЕД). При цьому, звільнення не поширюється на зазначені операції, якщо їх здійснюють сільськогосподарські підприємства - виробники цих олійних культур, вирощених ними на землях сільськогосподарського призначення, які перебувають у власності таких сільськогосподарських товаровиробників чи в їх постійному користуванні або використовуються ними на правах оренди (суборенди) чи емфітевзису (абзац четвертий пункту 63 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу).

Питання.

Яким законодавчими актами необхідно користуватися при визначенні понять для цілей застосування абзацу четвертого пункту 63 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу?

Відповідь.

Згідно зі статтею 5 Кодексу поняття, правила та положення, установлені цим Кодексом та законами з питань митної справи, застосовуються виключно для регулювання відносин, передбачених статтею 1 Кодексу.

У разі якщо поняття, терміни, правила та положення інших актів суперечать поняттям, термінам, правилам та положенням Кодексу, для регулювання відносин оподаткування застосовуються поняття, терміни, правила та положення Кодексу.

Інші терміни, що застосовуються у Кодексі і не визначаються ним, використовуються у значенні, встановленому іншими законами.

В цілях застосування абзацу четвертого пункту 63 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, при застосуванні понять

«сільськогосподарське підприємство - виробник» та «сільськогосподарський товаровиробник» необхідно керуватися нижченаведеним.

Поняття «сільськогосподарський товаровиробник» визначено підпунктом 14.1.235 пункту 14.1 статті 14 Кодексу, у якому зазначено, що сільськогосподарський товаровиробник для цілей глави 1 розділу XIV цього Кодексу – юридична особа незалежно від організаційно-правової форми або фізична особа – підприємець, яка займається виробництвом сільськогосподарської продукції та/або розведенням, вирощуванням та виловом риби у внутрішніх водоймах (озерах, ставках та водосховищах) та її переробкою на власних чи орендованих потужностях, у тому числі власновиробленої сировини на давальницьких умовах, та здійснює операції з її постачання.

Водночас в цілях застосування норм абзацу четвертого пункту 63 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу сільськогосподарський виробник має бути підприємством, яке згідно з пунктом 4 статті 62 глави 7 Господарського кодексу України є юридичною особою.

Таким чином, в цілях реалізації абзацу четвертого пункту 63 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу застосовується поняття «сільськогосподарський товаровиробник», визначене підпунктом 14.1.235 пункту 14.1 статті 14 Кодексу.

У статті 1 розділу 1 Закону України від 23.09.2008 № 575-VI «Про сільськогосподарський перепис» визначено, що виробники сільськогосподарської продукції – юридичні особи всіх організаційно-правових форм господарювання та їх відокремлені підрозділи, фізичні особи (фізичні особи - підприємці, домогосподарства), які займаються сільськогосподарською діяльністю, передбаченою класифікацією видів економічної діяльності, мають у володінні, користуванні або розпорядженні землі сільськогосподарського призначення чи сільськогосподарських тварин.

Порядок визначення основного виду економічної діяльності підприємства наведено у Методологічних положеннях щодо визначення основного виду економічної діяльності підприємства, затверджених наказом Держкомстату від 14.12.2006 № 607 (далі - Методологічні положення).

Основний вид економічної діяльності – вид діяльності підприємства, на який припадає найбільший внесок у валову додану вартість, при цьому він не обов'язково має частку 50 або більше відсотків у валовій доданій вартості (п. 2 Методологічних положень).

Суб'єкти господарської діяльності підлягають обов'язковій реєстрації у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України із зазначенням основного виду економічної діяльності у порядку, визначеному постановою Кабінету Міністрів України від 22.01.1996 № 118 «Про створення Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України».

Також для застосування цієї норми Кодексу слід враховувати, що вирощення олійних культур має здійснюватися сільськогосподарськими підприємствами - виробниками на землях сільськогосподарського призначення, які перебувають у власності таких сільськогосподарських товаровиробників чи в їх постійному користуванні або використовуються ними на правах оренди (суборенди) чи емфітевзису.

Відповідно до підпункту 14.1.76 пункту 14.1 статті 14 Кодексу землі сільськогосподарського призначення – землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, або призначені для цих цілей.

**В. о. директора Департаменту
податкової політики**

Л. МАКСИМЕНКО